

**RADIO SCHILLER 25. januar
2016:**

**Løsningen på
flygtningekrisen:
Silkevejen og Marshallplan
til Mellemøsten**

Med formand Tom Gillesberg

**Helga Zepp-LaRouche
responderer til
den tyske finansminister
Schäubles krav om
en Marshallplan til løsning
af flygtningekrisen**

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemøsten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel

om spørgsmålet, med overskriften: »Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Institutet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen**, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et internationalt overblik, skrevet 22. jan., (**»Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!«**) spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege

betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingspings nylige besøg i Mellemøsten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.

Xi Jinping tilbyder Den Arabiske Liga »Win-Win«-samarbejde omkring »Ét bælte, én vej«-projektet

21. januar, 2016 – Kinas præsident Xi Jinping talte i dag, efter sit historiske besøg i Teheran og Riyadh, til Den Arabiske Liga i Kairo. Han tilbød fred og udvikling, bakket op af konkrete hjælpepakker, investeringer, lån og fælles projekter til en samlet værdi af mere end \$55 milliarder. Tilbuddet gjaldt hele regionen, inkl. Palæstina. CCTV sendte talen live med simultanoversættelse til engelsk, mens andre kinesiske tv-kanaler havde arabiske oversættelser.

Xi begyndte med ordene, at Kina »tror på håb og tilskynder det med fred« og holdt hele talen inden for rammerne af »Ét bælte, én vej«-politikken. Xi sagde, at nøglen til at overvinde udfordringer er at fremskynde udviklingen. »Krisen i Mellemøsten stammer fra manglende udvikling, og i sidste ende vil løsningen afhænge af udvikling, som grunder i alles velfærd og værdighed. Det er et ræs mod uret og en kamp mellem håb og skuffelse. Kun, når unge mennesker kan leve et fuldendt liv i værdighed og udvikling, kan håbet vinde deres hjerter. Kun således vil de frivilligt afvise vold, ekstremisme og terrorisme.« Han fortsatte, »Udenforstående nationer kan ikke påtvinge dem løsninger. Kina søger ikke en »stedfortræder« [søger ikke at udnytte andre nationers geostrategiske placering for egen, snæversynede vindings skyld, -red.]. I stedet tilbyder Kina en »Win-Win«-strategi for alle lande i regionen på basis af fælles interesser, sagde han. Han refererede også til de uretfærdigheder, der begås mod det palæstinensiske folk og understregede Kinas opbakning til en tostats-løsning med grænserne fra 1967 som grundlag. Det blev bakket op af 50 millioner yuan (\$7,6 million) til Palæstina.

Xi beskrev fire områder, hvor forholdet mellem Kina og de arabiske lande skal styrkes:

1) Terrorisme og ekstremisme: Han understregede, at årsagen ikke kan isoleres til et enkelt land eller en enkelt religion. »Vi må behandle symptomerne, men også årsagerne.« Derfor har Kina skabt et forskningsinstitut i Kina omkring en kinesisk-arabisk reform, hvortil 100 »berømtheder« fra mellemøstlige religiøse institutioner vil blive inviteret. Kina vil også yde \$300 millioner til at hjælpe arabiske myndigheder med at bekæmpe terrorisme.

2) Strukturelle ændringer, innovation og fremme af »olie-plus«-handelsforbindelser. Kina ønsker et samarbejde, der inkluderer langtidskontrakter på køb af olie så vel som samarbejde omkring innovation. Han sagde, at »Kinas investeringer skifter til det høje gear«, og at fokus vil være

på eksport af produktion samt transport.

3) Samarbejde om energikapacitet, og anvendelse af Kinas fremskridt mht. udvikling af effektive industrier, så som produktion af biler, for at skabe arbejdspladser i den arabiske verden. Xi refererede til en investering på \$15 millioner, der netop var blevet underskrevet i Egypten, \$10 millioner i lån til udbygningen af produktionskapaciteten i arabiske lande, \$20 millioner til højteknologisk industri i De Forenede Arabiske Emirater og Qatar samt \$10 millioner til andre projekter. Kina og de arabiske stater har også etableret et uddannelsescenter til fredelig anvendelse af kernekraft og ren energi.

4) Kulturel udveksling med grundlag i fælles respekt for andre kulturer. Dette samarbejde skal føre til, at man opdager »flere områder, hvor man gennem 'Ét Bælte, én Vej' kan skabe 'Win-Win'-samarbejde.« Kina har inviteret 100 arabiske lærere og eksperter og inviterer 1000 unge, arabiske ledere til at besøge Kina. De vil også invitere partnere til at udforme 10.000 stipendier og 10.000 praktikpladser i Kina. I et andet projekt vil Kina og de arabiske stater lancere et »Silkevejs-oversættelsesprogram«, der skal oversættelse 100 arabiske og 100 kinesiske, klassiske bøger til det andet sprog. Xi sagde at »den kinesiske og de arabiske civilisationer har hver deres system og egenskaber, men de indeholder begge menneskehedens fælles idealer om og bestræbelser på at skabe udvikling og fremskridt, og de er begge forkæmpere for værdier som beskedenhed, fred, tilgivelse, tolerance og selvbeherskelse.

Kinas Ny Silkevejspolitik er Løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Download (PDF, Unknown)

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til

tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af 1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad

de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

Den kinesiske præsident Xi Jinping i Egypten understreger den historiske relation mellem de to landes kulturer

20. januar 2016 – Præsident Xi Jinping ankom til Egypten for andel del af sit besøg i Mellemøsten. Egypten var det første mellemøstlige land, med hvilket Kina i 1956 etablerede diplomatiske relationer, som nu kan fejre 60 år. Det egyptiske besøg vil understrege betydningen af de kulturelle, så vel som de politiske bånd. Præsident Xi vil deltage i et kulturelt arrangement med præsident el-Sisi ved det historiske Luxortempel, der daterer sig tilbage til 1400 f.Kr. 2016 er blevet udnævnt til Egyptisk-Kinesisk Kulturår.

Præsident Xi har også skrevet en artikel, der blev udgivet i avisen *Al Ahram* i tirsdags. Heri understregede han de

historiske, kulturelle bånd. »Både Kina og Egypten er oldgamle civilisationer. Venskabelige relationer mellem vore folk går tilbage til oldtiden. For mere end 2000 år siden sendte det kejserlige hof under Kinas Handynasti gesandter til Alexandria. Den antikke Silkevej var et bånd, der knyttede de to sider sammen«, skrev Xi. I artiklen understregede han også sine personlige bånd til Egypten, som han besøgte for 16 år siden, og hvordan han, med reference til Nilen, lærte, »hvordan egypterne udnyttede oversvømmelserne til landbrugsproduktion«. Han understregede de tætte bånd, der er etableret med præsident el-Sisi, og bemærkede med tilfredshed præsident el-Sisis deltagelse i mindefestlighederne i anledning af 70-året for Anden Verdenskrigs afslutning, sidste år i Beijing. Xi bemærkede mødet mellem Zhou Enlai og Gamal Abdul Nasser ved Bandung-konferencen i kampen mod kolonialisme og overherredømme. Dette førte senere til oprettelsen af diplomatiske relationer mellem de to lande.

»Kinas relationer med Egypten markerede begyndelsen af vores relationer med arabiske nationer og er indikerende for højden og varmen i de kinesisk-arabiske relationer«, skrev Xi. »I mere end seks årtier har det kinesisk-arabiske venskab og samarbejde undergået en historisk transformation, og vi har vundet megen værdifuld erfaring. På trods af forandringer i den internationale situation respekterer de to sider hinanden og behandler hinanden som ligeværdige og har handlet som hinandens ven, broder og partner. Vi har et fælles, forpligtende engagement over for win-win-samarbejde og fælles udvikling. Uanset tingenes foranderlighed har fælles interesser og bæredygtig udvikling altid været en fælles stræben for begge sider. Vi respekterer hinandens samfundssystemer og udviklingsvej og har fremmet en dialog mellem civilisationer. Kinesisk-ægyptisk interaktion og samarbejde i årenes løb ledes af principperne om gensidig tillid, gensidig assistance, gensidig gavn og gensidig fremgang.« Her understregede præsident Xi også betydningen af projektet 'Ét bælte, én vej'[1] og bemærkede, at begge sider

har udarbejdet en handlingsplan for dette projekts virkeliggørelse.

Xi påpegede også behovet for at skabe et fredeligt Mellemøsten. »Kina og arabiske lande må forsvare regional fred. Verden kan ikke være et fredeligt sted, hvis der er ustabile forhold i Mellemøsten. Et studie af historien viser, at magtanvendelse aldrig er den rette løsning på problemer, og logikken bag nulsums-mentalitet og vinderen-tager-alt er ikke i overensstemmelse med tidens krav. Den sikreste vej til at finde den størst mulige fællesnævner mellem forskellige parters interesser er at søge konsensus og vise forståelse og være imødekommende. Som altid vil Kina forsat støtte fredsprocessen i Mellemøsten. Kina støtter oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat med fuld suverænitet, baseret på grænsen fra 1967 med Østjerusalem som hovedstad. Kina vil yde flere offentlige tjenesteydelser og samarbejde med Egypten og andre arabiske lande for at garantere fred og stabilitet i Mellemøsten«, skriver Xi.

Foto: Traditionelle kinesiske lamper skal udsmykke templet i Luxor til den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Luxor, Egypten, onsdag, den 20. januar 2016.

[1] Se: [Kinas politik for Ét bælte, én vej er nøglen til fred og fremgang i Eurasien og Mellemøsten](#)

Artikel i saudisk avis af Xi

Jinping opfordrer til win-win-samarbejde om Ny Silkevejspolitik

19. januar 2016 – Xi Jinping ankom i dag til Saudi Arabien på et todages besøg, før han rejser videre til Iran og Egypten på en rejse, der har til formål at intervenere imod briternes fremprovokering af en krig mellem sunni og shia. Før han ankom til Riyadh, offentliggjorde Xi en artikel i den saudiske avis Alriyadh med titlen, »Vær gode partnere for fælles udvikling«. Besøget kommer blot få dage efter at Kina offentliggjorde sit første dokument om »Arabisk Politik«, der fremlagde Kinas intention om at forlænge konceptet med Silkevejen ind i Sydvestasien.

Xis artikel nævner ikke Iran eller faren for krig, men fokuserer på Kinas venskab og handelsforbindelser med saudierne – Kina er Saudi Arabiens tredjestørste handelspartner, og Saudi Arabien er Kinas største kilde til import af olie.

»For over 2000 år siden«, skrev han, »rejste utallige kamelkaravaner fra de to sider langs med den antikke Silkevej. Diplomatiske udsendinge fra Seljuk-imperiet besøgte Kina under Tangdynastiet. Zheng He, Kinas muslimske søfarer under Mingdynastiet, rejste til Jeddah, Mecca og Medina, og han beskrev dem som paradisiske steder, hvor folk levede i fred og harmoni. De kinesiske og islamiske civilisationers interaktioner, og at de gensidigt lærte af hinanden, er en vigtig del af historien om udvekslinger mellem civilisationer.«

Xi sagde, at de to nationer bør »huske på de kinesisk-saudiarabiske relationers strategiske natur ... Lad os smede et win-win-partnerskab til gensidig gavn og fælles udvikling«, og

han understregede »rumfart, fredelig anvendelse af atomkraft og bæredygtig energi ... Vi håber og har tiltro til, at Saudi Arabien, med sin placering ved 'Bæltet og Vejens' vestlige korsveje, vil blive en vigtig deltager, bidragsyder og modtager af dette initiativ«.

Foto: Den kinesiske præsident ankommer til Saudi Arabien.

**RADIO SCHILLER den 18. januar
2016:**

**Nedsmeltningen af det
transatlantiske finanssystem:
Opbyg den fysiske økonomi**

Med formand Tom Gillesberg:

**Kinas politik for Ét bælte,
én vej er nøglen**

til fred og fremgang i Eurasien og Mellemøsten

Kina er mere end rede til at investere i den form for afgørende infrastruktur, der ville opbygge det eurasiske område som en zone med fred, stabilitet og fremgang. Men Europa må rette op på sig selv, hvilket betyder at dumpe briterne, og at dumpe de britiske agenter som Schäuble, og som driver Europa hen imod en intern konflikt og imod kaos. Hvis Europa falder ned i kaos og kollaps, i særdeleshed i sammenhæng med det europæiske banksystems fallit, og Mellemøsten forvandles til en zone med permanent krig i den islamiske verden, mellem sunni og shia, mellem arabere og persere, så vil man få et masseslagteri i hele Eurasien; koncentreret i den transatlantiske del og med en forlængelse ind i Mellemøsten, og udsigten til eurasiske fremgang vil blive dræbt.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Xi Jinping taler ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank

16. januar 2016 – Det var med en hel del stolthed, at Kinas præsident Xi Jinping talte ved den officielle åbning af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB. I oktober

måned 2013, en måned efter præsident Xi i Jakarta lancerede et banebrydende forslag om et Økonomisk Silkevejsbælte, foreslog han AIIB. Alt imens det ikke stod klart på det tidspunkt, hvor meget støtte, AIIB ville indhente, så var verdens behov for infrastruktur så stort, at ikke engang Obamaregeringens forsøg på at afskrække selv europæiske lande fra at tilslutte sig, kunne svække den underdønning af støtte fra selv uden for Asien, og AIIB omfatter nu 57 nationer fra Asien og hele verden som stiftende medlemmer. »Stiftelsen og åbningen af AIIB betyder også en hel del for reformeringen af det globale, økonomiske styringssystem«, sagde Xi til de delegerede. »Det er i overensstemmelse med den voksende tendens i det globale, økonomiske landskab og vil være med til at gøre det globale, økonomiske styringssystem mere retfærdigt, ligeværdigt og effektivt.«

»Stiftelsen og åbningen af AIIB vil i realiteten forstærke investering i styrkelse af infrastrukturudvikling i Asien«, sagde Xi. »Det vil tjene til at kanalisere flere ressourcer, især private investeringer, til infrastrukturprojekter til fremme af regionale tilslutningsmuligheder og økonomisk integration. Det vil medføre et bedre investeringsmiljø og flere jobmuligheder og udløse større mellem- og langfristet udviklingspotentialer for asiatiske udviklings-medlemslande. Dette vil igen stimulere økonomisk vækst i Asien og den videre verden.«

»Efterspørgslen på infrastruktur er enorm. Institutioner for investering i infrastruktur, gamle såvel som nye, har meget at tilbyde hinanden og kan meget vel samarbejde om fælles finansiering, udveksling af viden og opbygning af kapacitet. De kan indgå i godartet konkurrence med hinanden, lære af og forstærke hinanden og sammen gå frem. Dette er en måde, hvorpå multilaterale udviklingsinstitutioner får mulighed for at bidrage mere til infrastruktur-tilslutningsmuligheder og bæredygtig, økonomisk udvikling i regionen.«

»Alt imens udviklingslande udgør grundstammen i AIIB-

medlemsskabet, så tiltrækker banken også et stort antal udviklede lande som medlemmer. En så enestående styrke gør det til en bro og et bånd for fremme af både syd-syd-samarbejde og nord-syd-samarbejde», sagde Xi. Åbningen af AIIB udstiller også løggen i de vestlige finansielle medier, der, i kølvandet på uroen på aktiemarkederne, har udspytet dommedagsscenerier om den asiatiske økonomi. Præsident Xi meddelte også, at Kina ville investere yderligere \$50 mio. i AIIB's kapital. I interviews med kinesiske medier gav de internationale delegerede til AIIB's åbningskonference, inklusive besøgende, udenlandske ministre, udtryk for stor optimisme over de fremtidige muligheder med lanceringen af denne institution. Selv Filippinerne, der er fastlåst i en bitter strid med Kina over maritime grænselinjer, har følt det nødvendigt at deltage i den udviklingspolitik, som stiftelsen af AIIB varsler om.

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den

finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettoget; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

Kina responderer til præsident Obamas årlige Tale til Den amerikanske Kongres – hans sidste

14. januar 2016 – Kinas officielle regeringsavis Xinhua udgav i dag en respons til præsident Obamas årlige tale til Den amerikanske Kongres, af en af sine journalister, Liu Si.

»Tirsdagens svanesang for Barack Obamas præsidentskab var ikke imponerende«, skrev han, »ud over hans højtravende retorik – 'De forenede Stater er den mest magtfulde nation på Jorden'«.

Liu Si henviste til Obamas tema om »forandring« for syv år siden, men der var ikke mange forandringer som resultat: »For det første er der de to krige i Afghanistan og Irak, som Obama lovede at afslutte, da han tiltrådte i 2009. Dernæst er der indsatsen for en fredsproces mellem Israel og Palæstina.« I stedet ser vi »flere problemer i Mellemøsten – et samfund i forfald, endeløse konflikter, utallige flygtninge, opkomsten af Islamisk Stat og en fredsproces, der negligeres.« Han bemærker, at »militære aktioner ikke vil udrydde terrorister, med mindre Det Hvide Hus forfølger en anden orientering i sin udenrigspolitik og militærstrategi.«

Om Kina siger Liu Si, at »Obama i talen understregede, at det vil blive USA snarere end Kina, der vil fastsætte reglerne i Asien, i kontrast til Kinas idé om, at Stillehavet er stort nok til både at imødekomme Kina og USA«.

Han konkluderer: »Uanset, hvor meget Washington længes efter sine 'gode, gamle dage', må det konfrontere den kendsgerning, at verden hastigt bevæger sig mod en multi-polær verden, og den falske stolthed med 'Amerika er førende i verden' vil blot vise sig kontraproduktiv i USA's interaktioner med resten af verden.«

Obama forsøger at få Rusland og Kina til at slutte ring

for en konfrontation med Nordkorea

14. januar 2016 – Præsident Obama forsøger at trække Rusland og Kina ind i en konfrontation med Nordkorea med en alvorlig straf i tilfælde af endnu en atomvåben-prøvesprængning, men det vil sandsynligvis ikke lykkes ham. Kina reagerede skarpt tidligere på ugen, da den amerikanske udenrigsminister John Kerry formanede dem om, at Kina måtte opgive sin »sædvanlige praksis« og følge Obamas fremgangsmåde med konfrontation. Det kinesiske Udenrigsministerium sagde simpelt hen, at USA, Japan og Sydkorea måtte bære skylden for at isolere og true Nordkorea og drive dem til at søge national beskyttelse gennem atomvåben.

På fredag mødes regeringsfolk fra Sydkorea og Kina for at drøfte spørgsmålet om Nordkorea, rapporterede *Yonhap*. Men Obama er bestemt mere bekymret for, at Kina skal få Sydkorea overbevist om at finde en fornuftig fremgangsmåde, snarere end omvendt.

Præsident Obama og den russiske præsident Putin talte sammen i telefon i onsdags, men, iflg. NHK, var de »uenige i deres respons over for Pyongyang«.

Kremls hjemmeside rapporterede, at de to ledere blev enige om, at der burde komme en respons fra det internationale samfund, men Putin »udbad sig, at de relevante lande viste maksimal tilbageholdenhed og ikke burde indlede nogen handling, der kunne anstifte en militær optrapning i det nordøstlige Asien«.

Den umiddelbart forestående, alvorlige fare for folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar 2016 – USA og verden står over for en umiddelbart forestående, alvorlig fare. Præsident Obamas Årlige tale til den amerikanske Kongres demonstrerede, at han er totalt ude af kontrol, sagde Lyndon LaRouche i dag. Talen var et komplet falsum, og enhver, der accepterer Obamas løgne, lægger USA åben for den totale ødelæggelse. På vegne af briterne er Obama rede til at sprænge USA totalt i luften. Denne mulighed er umiddelbart forestående. Spørgsmålet om Wall Street skal i realiteten dække over den kendsgerning, at USA som helhed gøres klar til folkemord. Dette er den britiske politik for folkemord, og den nuværende Pave er blevet grundigt narret ind i denne britiske intrige, hvis formål er folkemord.

Det er ikke bare Obama, der udfører drabene; Obama er blot førerhunden. Det er briterne – Det britiske Imperium.

Og selvfølgelig er folk bange; men de er måske ikke bange nok. Men hvorom alting er, så må vi sige, hvad vi skal sige.

Dette er hemmeligheden bag den massive COP21 »klimaforandringskonference« i Paris i november-december sidste år, med dens skønsmæssigt 50.000 deltagere, der repræsenterede 196 nationer. Men det var ikke muligt at nå frem til en bindende aftale – hvad var da konferencens formål? Formålet var en massiv erklæring om en plan for dette folkemord. Det var en samling af tropperne til det planlagte »store drab«. Det var Dødedansen.

Og samme Paves encyklika fra maj 2015 med et krav om, at menneskeheden skulle ofres for »klimaet«, var nøjagtig det samme. Denne Pave er kommet ind under britisk styrelse og kontrol; han bliver brugt i en britisk operation. Han begår

forbrydelser.

Verdensomspændende terrorangreb udført af ISIS, som det britisk-saudiske yngel, det er, er præcis det samme – som vi så det i Paris, i Californien og nu i Jakarta – sidstnævnte som det første ISIS-angreb i Sydøstasien. Bombeangrebet den 12. jan. i Istanbul, Tyrkiet, hvis regering, der er kontrolleret af det Muslimske Broderskab, er venligtsindet over for ISIS, var særlig skummelt. Ofrene var tyske turister, og de tyske massemedier har åbenlyst kastet tvivl over den tyrkiske regerings redegørelse for deres undersøgelse. Tysk fjernsyn siger, at der »ingen beviser« er for den tyrkiske regerings påstand om, at de skulle have dræbt 200 ISIS-kæmpere over grænsen i Syrien som gengældelse.

Fremstødet for folkemord er rettet direkte mod det transatlantiske område. Det ledsages af den britiske trussel om at ødelægge Asien gennem krig. Det er, hvad Obama foretager sig i det vestlige Stillehavsområde; dette bliver totalt forstået af ruserne.

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 14. januar 2016

1 time 28 min.:

Eller klik her

Briterne genkoloniserer Filippinerne gennem deres håndlanger Obama, som forberedelse til krig mod Kina

Leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – Formanden for LaRouche-bevægelsen i Filippinerne, Butch Valdes, fordømte tirsdag den filippinske Højesterets beslutning, som erklærede præsident Aquinos forræderiske aftale med præsident Obama, der overdrager de filippinske militærbaser til amerikansk militærbesættelse, for at være en »aftale på den udøvende (eksekutive) magts niveau« snarere, end den er en traktat, og at den derfor er juridisk lovlige og forfatningsmæssig, og ikke skal underkastes en afstemning i Senatet.

Denne afgørelse skaber en forfatningsmæssig krise, eftersom det filippinske Senat i december vedtog, at aftalen helt klart var en traktat, som det defineres af Forfatningen, og således skal godkendes af Senatet – hvilket næsten med sikkerhed ikke ville ske.

Lyndon LaRouche udtalte i dag, at denne aftale, hvis den ikke bliver stoppet, udgør en britisk genkolonisering af Filippinerne gennem deres agent Barack Obama. Hele processen blev kørt af Obama – aftalen blev underskrevet under hans besøg i Manila i april 2014 og skulle efter planen godkendes af Retten under hans besøg i november 2015, men den enorme opposition fra befolkningen og Senatet forhindrede afgørelsen. Aftalen, med navnet Enhanced Defense Cooperation Agreement,

(EDCA) (Aftale om Forstærket Forsvarssamarbejde), vil give USA mulighed for at deployere sine mest avancerede styrker til vands, til lands og i luften, samt sine mest avancerede våben, ind i filippinske militærbaser, på trods af en klar, forfatningsmæssig begrænsning for alle udenlandske baser på filippinsk jord.

LaRouche tilføjede, at dette er en klar indikation på, at Obama agter at indlede Tredje Verdenskrig.

Erklæringen fra Butch Valdes lyder:

DET ENDELIGE FORRÆDERI

Af Butch Valdes

Det filippinske folk er endnu engang blevet forrådt ... ikke alene af en afsindig præsident, og heller ikke af købte parlamentsmedlemmer, men af selve den institution, hvem det først og fremmest er pålagt at opretholde Den suveræne republik Filippinernes Forfatning.

Lig tåber og Judas'er skjuler de sig bag fejlagtige, tekniske spørgsmål i aftalen EDCA, og forvrænger definitioner og støtter sig til overfladiske fortolkninger for at frembringe deres åbenlyst forræderiske afgørelse. Idet de med overlæg gør sig blinde for den sande natur af USA's militære installationer på filippinske militærbaser – som meget vel kan være siloer med atombevæbnede mellem- og langdistanceraketter, rettet mod Kina – begår disse højesteretsdommere højforræderi imod det filippinske folk. Efter min mening har de aflagt troskabsed over for en fremmed besættelsesmagt, hvilket gør dem til moralske kujoner, der ikke har fortjent en tøddel respekt fra borgerne. Nu afdøde højesteretsdommer, Jose Abad Santos, en sand helt og patriot, vender sig i sin grav over, at disse foragtelige personer betræder de samme, respektindgydende Retfærdighedens Sale.

At sætte 100 millioner filippinske liv på spil med fuldt overlæg, i en atomkonflikt mellem to stormagter, gør dem fortjent til de værste steder i Helvede ... og måtte de leve længe nok til at opleve resultatet i form af smerte og ødelæggelse, som de har forårsaget.

Den nævnte tidligere højesteretsdommer Jose Abad Santos var højesteretsdommer i Filippinerne i 1941-42, og også stedfortrædende præsident på vegne af præsident Quezon, da denne gik i eksil i USA efter den japanske invasion efter råd fra general Douglas MacArthur. Højesteretsdommer Santos blev i landet, men nægtede at kapitulere til de japanske besættelsesstyrkers kommando. Japanerne myrdede ham i 1942.

Sammenligningen mellem den amerikanske militære besættelse af Filippinerne med den japanske besættelse er absolut korrekt, idet japanernes mål ikke var selve Filippinerne, men Kina og Asien generelt – som det også er tilfældet med Obama.

Det filippinske folk vil respondere dybt til denne nøjagtige sammenligning. Vil den amerikanske befolkning gennembyrde sin degenererede tilstand og se, hvad det er, Obama foretager sig i deres navn, og fjerne ham nu, før det er for sent?

**Opdatering over situationen i
Asien:
USA rasler med atomsablen
over for Nordkorea, o.a.**

USA rasler med atomsablen over for Nordkorea

10. januar 2016 – Et amerikansk B-52 bombefly fløj i søndags ved middagstid over Sydkorea, eskorteret af to sydkoreanske F-15 og et par amerikanske F-16. Skønt den vestlige presse rapporterer, at flyene "kan medbringe" atomvåben, siges det i dækningen fra *Korea Herald*, at flyet rent faktisk var armeret med atommissiler og "bunker buster" bomber, der er i stand til at bombe Nordkoreas undergrundsfaciliteter.

Under alle omstændigheder erklærede USA, at togtet var en "demonstration af beslutsomhed." Mens der ikke er rapporteret om respons fra Pyongyangs side, vil de alligevel med sikkerhed tage til efterretning, at B-52 er i stand til at medbringe atomvåben og læse det som en trussel. Enhver antydning af amerikansk atommagt vækker raseri i Pyongyang, der forbinder sin egen stræben efter atomvåben med det, som det opfatter som tidligere amerikanske manøvrer, støttet af atomvåben, for at vælte landets regering, med jævnlige henvisninger til amerikanske bombeflys masseødelæggelse af landet under Koreakrigen.

Den sydkoreanske forsvarsminister Han Min-koo har i mellemtiden instrueret militærets missilkommando om "hurtigt og præcist" at gøre gengæld, hvis Nordkorea foretager nogen som helst provokationer i kølvandet på den seneste atombombeprøvesprængning, sagde Ministeriet for Nationalt Forsvar søndag.

Selv betegnede Kim Jong-un atombombeprøvesprængningen som en "defensiv" foranstaltning. "Det er en suveræn stats legitime ret, som ingen kan gendrive", sagde han. "Vores brintbombeprøvesprængning, som vi foretog ved årets begyndelse, hvor Koreas Arbejderpartis 7. kongres afholdes, er en forholdsregel til selvforsvar, der udelukkende skal forsvare landets uafhængighed og folkets ret til at overleve truslen om en

atomkrig med USA og imperialister, og sikre fred på den Koreanske Halvø, samt sikre regional sikkerhed.”

En unavngiven topembedsmand i det nordkoreanske kommunistparti advarede om, at Sydkoreas genoptagelse af propaganda-udsendelser (der, ud over propaganda mod Nordkorea, også inkluderer en dosis af såkaldt K-popmusik), tillige med forhandlinger mellem Washington og Seoul om muligheden for at udstationere atombevæbnede bombefly i Sydkorea, har drevet den Koreanske Halvø til randen af krig. Skønt den slags udtalelser fra Nordkorea tilsyneladende ikke er usædvanlige, gør den øjeblikkelige globale situation dem mere realistiske end normalt.

Korea Times afspejler Obamas forsøg på at starte en fuldt optrappet krig over Nordkorea

10. januar 2016 – Den engelsksprogede avis *Korea Times* rapporterer i dag, idet den hævder at citere kilder i regeringen i Seoul, at ”Sydkorea og USA søger at afskære pengestrømmen til den nordkoreanske leder Kim Jong-un, og som bruges til at afstive hans regime”. Avisen rapporterer, at ”Seoul overvejer at tilslutte sig Washingtons indsats for at indefryse Kims udenlandske finansielle aktiver og opgradere de økonomiske sanktioner imod Pyongyang ... De allierede lægger også pres på Kina for at forbyde landets olieeksport til Nordkorea, der er stærkt afhængig af brændstof fra Kina ..., for derved effektivt at forvolde Nordkorea smerte.

Avisen bemærker, at Obama også overvejer at pålægge en sekundær boykot, som USA en gang før har gjort, ved at sanktionere enhver bank, der gør forretninger med Pyongyang.

En velinformeret kilde i Sydkorea sagde til *EIR*, at mange i Sydkorea bemærker, at Nordkorea ikke lytter til Rusland eller

Kina, men, at dømme efter Washingtons respons, er det sandsynligt, at anglo-amerikanerne i hemmelighed opmuntrer Nordkorea til at fortsætte med atom- og missilprøvesprængningerne, således, at Sydkorea vil blive tvunget til at droppe sin modstand mod, at der deployeres THAAD-missiler og andre amerikanske strategiske styrker i Sydkorea. Den sydkoreanske regering har kraftigt modsat sig disse deployeringer som værende rettet mod Kina, og ikke mod Nordkorea, og det ønsker ikke at have noget med Obamas krigsplaner mod Kina at gøre.

Den japanske højrefløj er ligeså forrykt som de amerikanske neokonservative

10. januar 2016 – Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' kan synes at være rettet mod menneskehedens fælles interesser, men, rapporterer den ekstremt konservative *Yomiuri Shimbun* i en lederartikel i lørdags, i realiteten tilsigter den økonomisk og militær dominans over Eurasien, og må stoppes. Initiativet med 'Bæltet og vejen', skriver avisen, "tilsigter at udvide Beijings økonomiske indflydelse i forbindelse med den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank" (AIIB), med planer om at opbygge en "enorm økonomisk blok". Hvad der er mere ildevarslende, så er det "et andet aspekt af en militærstrategi, der tilsigter at bygge et netværk, som perler på snor, af forsvarsværker for den kinesiske flåde, når denne opererer på de åbne have".

Lederartiklens overskrift er "Kinas iøjnefaldende opbygning af atomvåbenenheder udgør en udfordring for USA", selv om der ikke står noget i artiklen om Kinas atomvåbenkapacitet. Dundertalen blev genoptrykt i *New Haven Register* (Connecticut).

I øvrigt gentager artiklen det vestlige hysteri om Kinas konstruktion af kunstige øer i det Sydkinesiske Hav og

beskylder Kina for "at forsøge at gøre sin kontrol over det Sydkinesiske Hav til et *fait accompli*, alt imens det dækker over sin sande plan for at gøre de kunstige øer til militære forsvarsværker", en "trodsig holdning, der ikke kan tolereres". Artiklen opfordrer USA til at indgå i et partnerskab med Japan, Indien, Australien og sydøstasiatiske nationer, for at "håndtere situationen" med "regeringen Xis forsøg på at gøre Kina til en sømagt".

Lyndon LaRouche bemærkede, at det moderne Japan altid har haft en gruppering, som briterne bejlede til, og som ønsker at holde alle ude af "deres territorium", inklusive især kineserne, i modsætning til den gruppering, der skriver sig tilbage til Meiji-restaurationen og det Amerikanske Systems daværende indflydelse, der er fortalere for opbygning af nationer, hjemme og i udlandet.

USA's styrker i Sydkorea i alarmeredskab; Kongressen angriber Kina

11. januar 2016 – Curtis Scaparrotti, kommandør for de kombinerede sydkoreanske/amerikanske styrker i Sydkorea, beordrede USA's styrker i »højeste alarmeredskab« under det fælles inspektionsbesøg på Osan Flyvebasen nær Seoul, der opereres i fællesskab af USA og Sydkorea, sammen med general Lee Sun-Jun, formand for Sydkoreas generalstabschefer.

Ifølge det Koreanske Forsvarsministerium diskuterer man at sende flere amerikanske, strategiske styrker ind i Sydkorea, inklusive B-2 bombefly, atombevæbnede ubåde og F-22 stealth kampfly. I går fløj USA et B-52 bombefly over Sydkorea, eskorteret af amerikanske og sydkoreanske kampfly.

Sydkorea taler også gennem højtalere ind i Nordkorea og begrænser adgangen til Kaesong-industrikomplekset i landets nordlige del, hvor sydkoreanske selskaber producerer med billig, nordkoreansk arbejdskraft.

I Washington har Repræsentanternes Hus trukket et lovforslag om flere sanktioner frem, der blev vedtaget i Komite for et år siden, men aldrig bragt til afstemning i salen, og Huset forventes at vedtage forslaget i aften, den 11. jan. Loven til Gennemførelse af Sanktioner mod Nordkorea er i realiteten rettet imod Kina og foreslår at nægte Nordkorea adgang til hård valuta ved at indføre tvungen »blokerende sanktioner« imod ethvert land, forretningsforetagende eller enhver person, der gør forretninger med Nordkorea, »bidrager materielt til Nordkoreas udvikling af atommissiler og ballistiske missiler, eksporterer luksusvarer ind i Nordkorea eller er involveret med Pyongyang i pengehvidvaskning, fremstilling af smuglervarer eller narkotikahandel«, ifølge lovforslaget. Kina er selvfølgelig den primære eksportør til Nordkorea, og Obama og ligesindede kongresmedlemmer kan identificere næsten enhver eksport som hørende ind under denne kategori.

Kina er meget stærkt imod Nordkoreas atomvåbenprogram, men afviser også kraftigt ideen om, at sanktioner skulle hjælpe, og kræver, at USA ophører med sine trusler mod og sin dæmonisering af Nordkorea. Kina anbefaler USA at acceptere Pyongyangs tilbud om forhandlinger uden forhåndsbetingelser, og som tilsigter en fredsaftale sammen med en afslutning af atomvåbenprogrammet.

Foto: Der er i øjeblikket henved 28.500 amerikanske tropper i den sydlige halvdel af den Koreanske Halvø. I mandags blev hele styrken sat i absolut højeste alarmberedskab.

Helga Zepp-LaRouche kræver Nyt Paradigme på forum for forsvarsministre i USA

11. januar 2016 – På et forum, der fejrede 50-året for stiftelsen af Nationalkomiteen for Amerikansk-kinesiske Relationer, hvor 4 tidligere amerikanske forsvarsministre fremlagde et »tilbageblik« på USA-Kina-forholdet under deres embedsperiode, indgav Helga Zepp-LaRouche en dosis virkelighed i det, der var ved at blive en lovlig behagelig udveksling af synspunkter mellem kolleger i lighed med, hvad der måtte have fundet sted på dækket af Titanic, før skibet ramte isbjerget. Forsvarsministrene var Harold Brown, William Cohen, Chuck Hagel og (over video) William Perry. Alt imens spørgsmålet om atomvåben ikke var blevet bragt på bane, især af Perry, der tidligere har givet udtryk for stor bekymring over faren for atomvåbenspredning og faren for en atomar konflikt med Rusland, så manglede den fornemmelse for en nødsituation, der svarer til den virkelighed, vi i dag står overfor.

Alt imens mødelederen, formand for NCUSCR Steve Orlins, gjorde, hvad han kunne, for at finde en anden person end Helga til at stille det første spørgsmål, så lykkedes det hende at få taletid. Helga præsenterede sig som præsident for Schiller Instituttet.

»Der er mange militære eksperter på internationalt plan, der siger, at vi er nærmere en atomkrig, end vi var på højden af den Kolde Krig, af forskellige årsager«, sagde hun. »Hvis dette skulle indtræffe, ved et uheld eller på anden vis, så

ville det føre til menneskehedens udslettelse. Der er mange andre destabiliserende faktorer. En af disse faktorer er, at Verdensbanken netop har sagt, at vi står foran den perfekte, politiske storm på grund af det nye finanskrak. EU står for at eksplodere over flygtningekrisen.« Vi har ISIS.

Her afbrød en temmelig utålmodig Orlins Helga, »Hvad er Deres spørgsmål?«, spurgte han.

Helga svarede: »Mit spørgsmål lyder, hvorfor kan vi ikke skabe et nyt paradigme, hvor vi besvarer præsident Xi Jinpings tilbud, som han gav til præsident Obama under APEC-mødet i 2014, og som gik ud på, at USA burde samarbejde om den Nye Silkevej i en win-win-strategi? I sin nytårstale gentog han, at vi må bygge et samfund for menneskehedens fælles bestemmelse. Hvorfor kan vi ikke bygge en international sikkerhedsarkitektur, der er baseret på fælles, økonomisk samarbejde?«

Den første til at svare var Harold Brown, der var forsvarsminister under Jimmy Carter.

»Det tror jeg, vi har gjort«, sagde han. »Jeg tror, tingene ville se meget værre ud, hvis vi ikke havde økonomisk samarbejde, men at sige, at man går ind for fred og samarbejde, er blot det allerførste skridt. Mekanikken i detaljerne betyder alt.«

Dernæst ønskede Bill Cohen at svare. Cohen sagde, at han ønskede, at Perry skulle tale om dette spørgsmål, men at han ville kommentere det på egne vegne. »Jeg mener, at vi er blevet for slappe i vores bekymring for atomvåben«, sagde han. »Jeg går tilbage til Churchill, der sagde, at, en dag ville vi vende tilbage til Stenalderen på videnskabens lysende vinger. Jeg tror, at det, vi ser med spredningen af atomvåben – Pakistan bygger flere og flere, Nordkorea bygger flere, Iran kunne meget vel bygge flere i en ikke så fjern fremtid. Så jeg mener, at denne eksistentielle trussel, såvel som også

klimaforandringen, må få os til virkeligt at tænke eller gentænke, hvordan vi skal overleve på denne planet. For jeg mener, at truslen om spredning af atomvåben er langt større i dag, fordi flere og flere personer og radikale grupper forsøger at få fingre i dem. Det ville jeg sætte i sammenhæng med en generel arkitektur, som vi må bekymre os om, måske mere end tidligere, for vi havde rationelle regeringer, der håndterede dette spørgsmål, der er ved at komme dertil, hvor der er tale om at balancere på kanten af sikkerhed og mulig udslettelse.«

Dernæst fokuserede Orlins på spørgsmålet om terrorisme og ignorerede Cohens forslag om, at Perry skulle kommentere spørgsmålet (se supplerende rapport).

Mødet blev transmitteret live på C-Span, se <http://www.c-span.org/video/?402996-1%2Fformer-defense-secretaries-uschina-relations&start=4626>

Titelbillede: Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Nye Paradigme med USA's samarbejde om den Ny Silkevej, i National Press Club, Washington, D.C., den 27. oktober 2015.

Supplerende dokumentation:

11. januar 2016 – Alt imens tidligere forsvarsminister William Perry ikke var helt så ligefrem, som han tidligere har været i spørgsmålet om faren for atomkrig (se 30. dec., '**Stands dette forbandede atomvåbenkapløb!**') under NCUSCR's forum med deltagelse af tidligere forsvarsministre, og ikke fik lejlighed til, eller selv tog muligheden for at svare på Zepp-LaRouches afgørende spørgsmål, så indikerede han klart, at atomtruslen var nummer ét på hans dagsorden. Da mødelederen gennemgik en indkøbsliste over spørgsmål, som han anså for vigtige, spurgte han alle forsvarsministrene, om klimaforandring var en strategisk trussel!

»Ih, ja«, svarede på rad og række forsvarsministrene Brown, Cohen og Hagel. Perry understregede og brød således den »politiske korrekthed«, at han var langt mindre bekymret for noget, der muligvis ville blive et stort problem i 2030, end han var over atomtruslen, der er et spørgsmål om den yderste hastesag. Med hensyn til mulige »brændpunkter«, eller steder, hvor en opblussen af krig kunne finde sted, påpegede Perry specifikt det Sydkinesiske Hav som en mulig udløser af en konflikt.

»Kinesernes syn på det Sydkinesiske Hav er meget anderledes end vores«, sagde han og bemærkede, at de anser det for at være en del af deres territorium, hvorimod USA anser det for at være en del af de åbne (frie) have. »Dette sætter scenen for betydelige uoverensstemmelser, der kunne føre til konflikt.«

**RADIO SCHILLER den 11. januar
2016:**

**Nordkoreas prøvesprængning//
Köln banegård//**

**Nyt paradigme for
menneskeheden**

Med formand Tom Gillesberg

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

**Et nyt paradigme med den Ny
Silkevej, for genopbygning af
hele verden!**

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spille over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet

til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et

lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

Kina bliver Asiens førende eksportør af højteknologiske produkter

4. januar, 2016 – Kinas andel af Asiens samlede eksport af højteknologiske produkter er steget fra 9,4 % i år 2000 til 43,7 % i 2014, hvilket gør Kina til Asiens førende eksportør af højteknologi, langt foran Japan (der skrumpede fra 25,5 %

til 7,7 %) og Sydkorea (der forblev på omtrent de samme 9,4 %) ifølge *Kinas Nationale Radio* (CNR), der i søndags citerede statistikker fra ADB's Asian Economic Integration rapport for 2015.

Rapporten viser, at de mest efterspurgte af Kinas højteknologiske varer i Asien, er højhastighedsjernbaner, kernekraft og satellitter. I Thailand benytter man i vid udstrækning Beidou GPS-navigationsystemet. I Malaysia er den kinesiske eksport af luftfartsudstyr og -dele steget i forhold til sidste års eksport.

I Indonesien vandt Kina udbuddet af landets første højhastigheds-jernbaneprojekt, hvilket betyder, at "Kinas teknologi har gjort sin entré i landet", sagde *Peoples Daily*.

Foto: Kina sigter på at eksportere sine højhastighedstog.

Kina skal bygge kæmpehavn og industripark i Myanmar

4. januar, 2016 – Det kinesiske selskab CITIC Group Corporation har vundet to kontrakter, en for en dybvandshavn, og en for en økonomisk zone, begge i den såkaldte særlige økonomiske zone Kyaukpyu beliggende i det vestlige Myanmar ved Den Bengalske Bugt. CITIC's konsortium inkluderer den thailandske gigant Charoen Pokphand Group (CP Group), samt de kinesiske firmaer China Harbor Engineering Company, China Merchants Holdings, TEDA Investment Holding og Yunnan Construction Engineering Group.

Xinhua rapporterer, at kontrakterne også inkluderer en vej og en bro, der vil forbinde industriparken med dybvandshavnen.

Projektet vil blive udført i faser og skal fuldføres i løbet af 20 år. Den færdige havn vil blive i stand til at håndtere 4,9 mio. TEU containere, hvilket er sammenligneligt med størrelsen af Los Angeles' havnesystem. Det anslås, at projektet vil skabe 100.000 jobs om året.

Kina er på nuværende tidspunkt engageret i adskillige havne i det Indiske Ocean, inklusiv Chittagong i Bangladesh, Gwadar i Pakistan og Colombo i Sri Lanka. *Reuters* emmer af Imperiets anti-kinesiske hysteri og refererer til havnene som "Kinas militære perlerække" i det Indiske Ocean.

Olierørledningen fra Den Bengalske Bugt til Yunnan-provinsen i Kina, fuldført i 2015, starter i Kyaukpyu, og der er planer om at bygge en jernbanelinje langs samme rute (planerne er udsat for øjeblikket, men vil blive diskuteret igen, når den nye regering i Myanmar tager over senere i denne måned). En jernbaneforbindelse vil gøre det muligt at undgå Malaccastrædet, i det mindste for visse importtypers vedkommende, og vil dermed spare en distance på omkring 5.000 km's sejlads.

Reuters rapporterer, at "Kyaukpyu projektet, der blev godkendt af parlamentet i Myanmar sidste år, "for visse mennesker giver anledning til bekymring ". Det turde være åbenbart, at disse "bekymringer" har deres udgangspunkt tilbage i London.

Foto: Den indledende fase af Kyauphyu SEZ-udviklingsprojektet har tre elementer: en dybvandshavn, en industripark og et integreret beboelsesområde.

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

Kina imødegår beskyldninger fra New York Times om, at den Nye Silkevej er geopolitik

28. december, 2015 – På en pressekonference i dag imødegik en talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium påstandene fra *New York Times* om, at det Nye Silkevejsinitiativ forårsager "geopolitiske" spændinger mellem asiatiske lande.

Sidste lørdag bragte *New York Times* en artikel, der skarpt kritiserede intentionerne bag Kinas lancering af sin politik for Ét bælte, én vej (Silkevejsinitiativet). Artiklen havde overskriften "Kina planlægger en Ny Silkevej, men handelspartnerne er varsomme". I går fulgte *Washington Post*

trop med en artikel i samme dur, der fokuserede på Kinas øgede samarbejde med Kasakhstan, på bekostning af Rusland.

En journalist på pressekonferencen bemærkede: "I en artikel publiceret i *New York Times* siges det, at Kinas Ét bælte, én vej-initiativ forårsager geopolitiske spændinger, og at nogle lande i stigende grad er bekymrede for at blive for afhængige af Kina."

Udenrigsministeriets talsmand svarede:

"Siden Ét bælte, én vej-initiativet blev fremlagt for to år siden, har mere en 60 lande langs med Bæltet og Vejen responderet positivt til at deltage i initiativet. Mange lande har underskrevet samarbejdsaftaler, eller er nået til enighed om at tilpasse deres strategier til de kinesiske. En række multilaterale og bilaterale store samarbejdsprojekter går støt fremad. Alt dette skal tages til udtryk for den kendsgerning, at Bæltet og Vejen-initiativet svarer til udviklingsbehovet for landene og regionerne langs med 'Bæltet og Vejen', imødekommer de relevante parters fælles interesser og er i overensstemmelse med udviklingslinjerne for regionalt og globalt samarbejde."

"Silkevejsinitiativet vil hæve niveauet for forbindelsesmuligheder mellem det eurasiske kontinent og andre kontinenter, hjælpe kontinentets indlandsstater med at diversificere deres korridorer for økonomisk vækst, energitransport og handel, gøre det muligt for lande langs med 'bæltet og vejen' at skabe efterspørgsel og jobs, og fungere som motor for den generelle genrejsning af verdensøkonomien, hvilket vil gavne alle lande i hele verden."

"Initiativet med Ét bælte, én vej er et åbent og inkluderende initiativ for regionalt samarbejde. Det er ikke et instrument for geopolitik. Kina har ikke geopolitiske motiver om at søge såkaldte indflydelsessfærer, og vil ikke påtvinge sin vilje over andre. Fra kinesisk side vil man fortsat tilslutte sig

princippet om fælles opbygning af initiativet gennem konsultationer for at imødekomme alles interesser og uddybe det praktiske samarbejde i forskellige felter med lande langs 'bæltet og vejen', for derigennem at opnå win-win resultater."